

Француско-немачки споразум је делом реалност, али великим делом и предаја, изјавио је политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић за ФоНетов серијал Косинус и нагласио да бисмо морали да се вратимо бар до првог Бриселског споразума да утврдили како смо дошли до реалности и предаје.

Тај споразум је изузетно неповољан, болан и понижавајући за Србију. Власт вероватно због тога чини све да ту тему гурне под тепих, јер је тај споразум тешко бранити пред јавношћу

Тај споразум је изузетно неповољан, болан и понижавајући за Србију. Власт вероватно због тога чини све да ту тему гурне под тепих, јер је тај споразум тешко бранити пред јавношћу, сматра Вукадиновић.

Према његовим речима, томе што је тај споразум наша политичка реалност највише је кумовала садашња власт.

Оценио је да замрзнути конфликт ружно звучи, али је истакао да сам концепт замрзнутог конфликта није лош као што звучи и као што га представљају власти у Београду, Приштина и западни центри моћи.

Нека форма замрзнутог конфликта је можда најмање лоше решење у тренутним околностима, уверен је Вукадиновић, који напомиње да је „боље замрзнути, него врући конфликт и сукоб“.

Свестан је, међутим, да замрзнути конфликт увек може да се одмрзне и да „проври“, што је показао и рат у Украјини.

Он је рекао да је много боље решење оно које би било задовољавајуће за обе стране, али да је добро смиривати тензије и ако решења нема.

Вукадиновић то не би називао замрзнутим конфликтом, него статусом кво „који не одговара претерано ни једној, ни другој страни“.

Оценио је да се дилема Европска унија (ЕУ) или Косово потпуно вештачки и дневнополитички појављује у јавности и да су у питању две различите ствари.

Вукадиновић је истакао да је Косово ствар Устава, државности, суверенитета и идентитета, а ЕУ ствар спољнополитичке одлуке и оријентације, и да због тога не могу да буду једнаке тежине

Вукадиновић је истакао да је Косово ствар Устава, државности, суверенитета и идентитета, а ЕУ ствар спољнополитичке одлуке и оријентације, и да због тога не могу да буду једнаке тежине.

Он је подсетио да је значајан број грађана у ранијим истраживањима бирао и Косово и ЕУ, и напоменуо да је власт некадашњег председника Србије Бориса Тадића покушала да одабере и једно и друго.

Вукадиновић мисли да тренутно, сем декларативно, не може и Косово и ЕУ, иако и садашња власт тако говори.

Он је указао да се и власт и опозиција, и национална и проевропска, слажу да је неприхватљиво да Косово добије столицу у Уједињеним нацијама.

Предочио је да је то „црвена линија“ и за председника Србије Александра Вучића и за леву и десну опозицију, али је приметио да „то питање не зависи баш много од нас“.

Вукадиновић као посебан парадокс види то што у друштву нема сагласности по питањима која зависе од грађана Србије, а да сагласност постоји „по питању које од нас суштнски не зависи“.

Приметио је да и око формирања Заједнице српских општина (ЗСО) донекле постоји сагласност на политичкој сцени, али да постије разлике око домета ЗСО.

„На страну што се ЗСО претвара у неку врсту српског политичког Годоа који се чека, а никако не долази“, рекао је Вукадиновић.

Он није аутоматски против референдума, иако је свестан да референдум „звучи мало апсурдно“.

Једино смислено питање на референдуму било би у вези са француско-немачким споразумом, рекао је Вукадиновић.

Он је упозорио да ризик сукоба постоји и да је реалан, посебно што све стране манипулишу тим ризиком.

Када им је одговарало, власти у Србији су повремено стварале и подгревале утисак о рату који само што није почео, додао је Вукадиновић и напоменуо да то исто раде и Приштина и међународна заједница.

Њему је и лако и тешко да лично говори о Косову, али каже да не може да не понови неку од честих, али у суштини тачни парола и слогана, од оне „Косово је срце Србије“, до речи патријарха Порфирија да „Косово није мит, него нит нашег идентитета“.

Вукадиновић каже да му је, као и свим Србима, веома битна идентитетска и симболичка страна у вези са Косовом, али да постоји и ова друга, политичка и геополитичка страна, која је такође важна и не треба је бркати са овим првим.

(Данас, НСПМ)